

UNIwersytet Łódzki, Wydział Filologiczny
KATEDRA FILOLOGII SŁOWIAŃSKIEJ

Nazwa przedmiotu:	Historia języka A (bułgarskiego)	Punkty ECTS:	3
Forma zajęć / liczba godzin:	wykład, ćwiczenia konwersatoryjne	15 + 15	
Koordynator przedmiotu:	dr Agata Kawecka		
Prowadzący zajęcia:	prof. Anna Maria Totomanova (profesor wizytujący)		
Skrócony opis przedmiotu:	<p>Kurs obejmuje charakterystykę języka bułgarskiego zarówno z punktu widzenia jego dziejów wewnętrznych (gramatyki historycznej), jak również jego dziejów zewnętrznych (czynników społeczno-kulturowych wpływających na jego rozwój, epok rozwojowych, zabytków piśmiennictwa itp.).</p> <p>Ćwiczenia konwersatoryjne poprzez analizę wybranych tekstów źródłowych umożliwiają kompleksową interpretację zjawisk językowych, jakie w perspektywie diachronicznej zachodziły w obrębie systemu fonetycznego, morfologicznego i składniowego języka bułgarskiego.</p>		
Wymagania wstępne:	Podstawowa wiedza z zakresu językoznawstwa historycznego.		
Efekty kształcenia:	W efekcie odbytego kursu student powinien:		
Wiedza:	<ol style="list-style-type: none"> 1. mieć podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu historii języka bułgarskiego w systemie nauk humanistycznych oraz jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej (01F-1A_W01); 2. posiadać wiedzę ogólną z zakresu terminologii, teorii i metodologii właściwych dla studiowanego kierunku (01F-1A_W03); 3. posiadać uporządkowaną wiedzę dotyczącą struktury i rozwoju języka bułgarskiego (01F-1A_W05); 4. mieć wiedzę o powiązaniach między wybranymi humanistycznymi dyscyplinami naukowymi, które są konieczne do poszerzania i systematyzacji wiedzy (01F-1A_W02); 5. znać i rozumieć metody analizy i interpretacji niezbędne do badań zjawisk językowych (01F-1A_W06); 6. mieć świadomość kompleksowej natury języka oraz jego złożoności i historycznej zmienności jego znaczeń (01F-1A_W04). 		
Umiejętności:	1. posiadać umiejętności badawcze z zakresu językoznawstwa		

	<p>diachronicznego i umieć się nimi posługiwać (01F-1A_U02);</p> <ol style="list-style-type: none"> posiadać umiejętność opracowania wybranych zagadnień historycznojęzykowych w formie pracy pisemnej, wykorzystując podstawowe ujęcia teoretyczne i korzystając z literatury przedmiotu (01F-1A_U05); potrafić zaprezentować wybrane problemy historycznojęzykowe w formie wystąpień ustnych (01F-1A_U06); umieć wyszukiwać, analizować i użytkować zdobyte informacje, wykorzystując różne źródła (01F-1A_U09).
Kompetencje społeczne:	<ol style="list-style-type: none"> umieć pracować w grupie, przyjmując w niej różne role (01F-1A_K01); potrafić określić priorytety służące do realizacji określonego zadania (01F-1A_K03).
Treści kształcenia:	<ol style="list-style-type: none"> Historia języka jako dyscyplina naukowa. Początki piśmiennictwa słowiańskiego, język staro-cerkiewno-słowiański, najstarsze zabytki. Periodyzacja dziejów języka bułgarskiego. Okres starobułgarski – charakterystyka, zabytki piśmiennictwa, najważniejsze zmiany w systemie gramatycznym języka bułgarskiego. Uczniowie Cyryla i Metodego i ich rola w kształtowaniu języka bułgarskiego. Ochrydzka i presławska szkoła językowa. Okres średniobułgarski – charakterystyka, zabytki, najważniejsze zmiany w systemie językowym. Tyrnowska szkoła piśmiennicza. Eutymiusz Tyrnowski i Grigorij Cambłak i ich wpływ na kształtowanie się języka. Język bułgarski w dobie panowania osmańskiego. Piśmiennictwo XV i XVI w. Damaskiny i ich język. <i>Historia słowianobułgarska</i> Paisija Chilendarskiego. Petyr Beron i jego rola w kształtowaniu oświaty i kultury. Odrodzenie narodowe. Szkoły językowe. Początki procesu normalizacji języka bułgarskiego. Nowobułgarski język literacki po wyzwoleniu.
Metody i kryteria oceniania:	<p>Studenta obowiązuje obecność na zajęciach (dopuszczalne 2 nieobecności na wykładzie i 1 na konwersatorium).</p> <p>Ocena końcowa – egzamin ustny.</p> <p>Ocena końcowa z konwersatorium: 25% – obecność na zajęciach, 25% – aktywność podczas zajęć, 50% – sprawdziany.</p>
Metody dydaktyczne:	<p>Wykład – omówienie wybranych zagadnień historycznojęzykowych (metoda podawcza), konwersatorium – praca w grupach nad wybranym</p>

	tematem, dyskusja grupowa (metoda sytuacyjna), wspólna analiza tekstów.
Literatura:	<p>Д. Иванова-Мирчева, Ив. Харалампиев, <i>История на българския език</i>, Велико Търново 1999.</p> <p>Д. Иванова-Мирчева, <i>Българският книжовен език (IX-X до XVIII в.)</i>, Велико Търново 2003.</p> <p>Ив. Харалампиев, <i>Историческа граматика на българския език</i>, Велико Търново 2001.</p> <p>М. Walczak, <i>Język piśmiennictwa bułgarskiego. Zarys dziejów</i>, Poznań 1998.</p> <p>Wybory tekstów, materiały dodatkowe.</p>
Informacje dodatkowe:	Brak.